

19673.pdf; 4. Модель очікуваних кредитних збитків – основні вимоги МСФЗ 9 https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/MSFZ_9_Review_pr_2022-09-06.pdf;
5. Снігурська. Л. П. Оцінка активів з метою формування резервів під зменшення корисності за МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5693>.

Сєвідова І.О., д-р екон. наук, професор
Гаврюшенко А.Ю., здобувачка вищої освіти ступеня бакалавр,
рядовий поліції, курсант
Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна

Форми бухгалтерського обліку забезпечення інноваційної діяльності

Облік є необхідним елементом фінансово-господарської діяльності людей. Він виник у давнину, коли почалося матеріальне виробництво, і з тих пір його роль постійно зростала внаслідок розвитку господарської діяльності. Облік – це багатогранний процес, який включає спостереження, сприйняття, вимірювання і реєстрацію фактів та явищ, що стосуються природи чи суспільного життя. У контексті господарської діяльності облік означає систематичне фіксування фінансових та економічних подій, що відбуваються в організації. Бухгалтерський облік представляє собою комплексний процес, який включає виявлення, вимірювання, реєстрацію, накопичення, узагальнення, зберігання та передачу інформації про фінансову діяльність бюджетної установи зовнішнім та внутрішнім користувачам з метою прийняття рішень.

Бухгалтерський облік має кілька важливих особливостей. По-перше, він є вартісним, оскільки зосереджується на фінансових значеннях та вимірюванні вартості економічних подій і операцій. Це дозволяє забезпечити об'єктивне відображення фінансового стану та результатів діяльності установи. По-друге, бухгалтерський облік є суцільним, що означає, що він охоплює всі аспекти фінансової діяльності установи, включаючи операції з активами, зобов'язаннями, капіталом, доходами та витратами. Це дозволяє забезпечити повну та повноцінну інформацію про фінансову ситуацію та результативність установи. По-третє, бухгалтерський облік є безперервним, що означає, що він проводиться систематично та регулярно протягом певного періоду часу, зазвичай року. Це дозволяє відстежувати зміни в фінансовій діяльності установи та забезпечити актуальну інформацію для управлінських рішень. Бухгалтерський облік також має важливу особливість бути документально обґрунтованим. Це означає, що всі фінансові операції та події повинні мати відповідні підтверджуючі документи, такі як рахунки, накладні, договори тощо. Це забезпечує достовірність та перевірку інформації, що використовується в бухгалтерському обліку [1, с. 51].

Усі ці особливості бухгалтерського обліку мають на меті забезпечити точність, достовірність та повноту контролю у забезпеченні інноваційної діяльності. Це дозволяє не тільки зрозуміти поточний стан фінансів установи, але й зробити обґрунтовані рішення щодо фінансового управління, планування

бюджету, визначення ефективності інновацій та вирішення інших важливих питань.

Форма бухгалтерського обліку визначається як система реєстрів, які використовуються для ведення обліку та складання звітності. Ця система реєстрів організована в певному порядку та взаємозв'язку з метою забезпечення точності та повноти фінансової інформації.

Одним з основних елементів форми бухгалтерського обліку є головна книга, яка служить центральним реєстром для реєстрації всіх фінансових операцій та подій. У головній книзі реєструються всі обороти по рахунках, зобов'язання та капітал установи. Вона відображає деталі фінансових подій та їх вплив на фінансовий стан установи. Додатковою складовою форми бухгалтерського обліку є журнали. Журнали використовуються для реєстрації оборотів за окремими рахунками або групами рахунків. Наприклад, журнал продажів використовується для реєстрації всіх операцій з продажу, журнал покупок - для реєстрації всіх операцій з закупівлі товарів та послуг, а журнал грошових операцій - для реєстрації всіх операцій з грошовими коштами. Ці журнали допомагають систематизувати та контролювати рух фінансової інформації. До форми бухгалтерського обліку також можуть входити реєстри підсистем, такі як реєстр основних засобів, реєстр зобов'язань та інші. Ці реєстри дозволяють вести детальний облік окремих активів та зобов'язань установи. Окрім цього, форма бухгалтерського обліку може включати різноманітні звіти, такі як баланс, звіт про прибутки та збитки, грошовий потік тощо. Ці звіти складаються на основі інформації, зібраної з різних реєстрів та журналів, і надають узагальнену інформацію про фінансовий стан та результативність установи [2, с. 28].

Важливо відзначити, що форма бухгалтерського обліку може варіюватися залежно від вимог законодавства, стандартів бухгалтерського обліку та особливостей діяльності конкретної установи [3]. Оптимальний вибір форми бухгалтерського обліку залежить від потреб і характеру діяльності організації, а також від національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, які необхідно враховувати при підготовці звітності. Застосування правильної форми бухгалтерського обліку допомагає установам здійснювати ефективне фінансове планування, приймати обґрунтовані рішення, забезпечувати фінансову стійкість та виконувати вимоги звітності. Крім того, вона виступає важливим інструментом для зовнішніх користувачів, таких як інвестори, кредитори та державні органи, які використовують фінансову інформацію для прийняття своїх рішень.

Таким чином, належно організована форма бухгалтерського обліку є необхідною для забезпечення якісного фінансового управління інноваціями та виконання вимог законодавства. Вона є основою для створення надійної фінансової звітності, яка відображає фінансовий стан та результати інноваційної діяльності установи і сприяє довірі користувачів.

Список використаних джерел:

1. Кірейцев Г.Г. Розвиток бухгалтерського обліку: теорія, професія, міжпредметні зв'язки: монографія; Житомирський держ. Технолог. Ун-тет. – Житомир: ЖДТУ, 2007. 236 с.; 2. Свірко С. В. Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах: Навч. посібник. К.: КНЕУ, 2003. 380 с.; 3. Наказ Міністерства фінансів України № 635 від 27.06.2013 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0635201-13#Text> (дата звернення 05.03.2024)

Феофанов Л.К., канд. екон. наук, доцент
Піскун Н.Ю., здобувачка вищої освіти ступеня магістр*
Меліхов Є.В., асистент
Запорізький національний університет, Україна.

Податковий та фінансовий облік необоротних активів на підприємстві

Необоротні активи – сукупність майнових цінностей, період використання яких передбачається більш ніж один рік. Це поняття абсолютно не залежить від їхньої вартості, форми (фізичної чи віртуальної) чи виду. Визначальним фактором для необоротних активів є тривалість їхнього використання. Наприклад, якщо Укрзалізниця придбала 25 товарних вагонів від угорської компанії з планованим терміном експлуатації протягом 5 років, ці вагони вважаються необоротними активами через передбачений строк використання, тривалістю понад 1 рік. Проте, у випадку непередбачених обставин, таких, як банкрутство компанії-постачальника або невідповідність товару очікуваному стандарту якості, імовірно скорочення терміну експлуатації з 5 років до 1 року. У такому випадку, компанія може прийняти рішення про подальшу реалізацію цих активів, перетворюючи їх на оборотні в розрізі товарів [2].

Необоротні активи, такі як будівлі, транспортні засоби, літаки, придбані ліцензії та патенти, довгострокова дебіторська заборгованість, а також тварини на сільськогосподарських підприємствах (наприклад, бики, корови, кози та інші), є типовими прикладами таких активів. Їх розділення на оборотні та необоротні є умовним, оскільки кожен актив приносить свій внесок у господарську діяльність підприємства та забезпечує йому дохід. Наприклад, обладнання на підприємстві зазнає зносу або амортизації у бухгалтерському обліку, хоча воно і не бере участі у господарському обороті або операційному циклі [2].

Операційний цикл, який часто відомий як господарський оборот, представляє собою постійний цикл економічних процесів на підприємстві: придбання товару (витрати коштів), виробництво продукту, його реалізація (отримання коштів), нове придбання (повторні витрати коштів) і так далі. У

---

* Науковий керівник - Л.К. Феофанов, канд. екон. наук, доцент